

ÚSMEV

Lachen

Smile

Jednoducho moderná úspešná stredná odborná škola

**september-november
2016**

Milí čitatelia !

Opäť je tu čas, keď vychádza ďalšie číslo nášho časopisu. Ani sme sa nenazdali a od začiatku školského roka ubehli už tri mesiace. Babie leto nás túto jeseň pomaly opustilo. Nádhera teplého októbra je preč. Tak, ako pribudlo chladnejších a hmlistých dní, pribudlo aj známok v žiackej knižke, dúfajme, že tých lepších viac. Učenie sa poriadne rozbehlo. Nezastaví ho ani jesenné prechladnutie, či nebodaj chrípka. November však priniesol so sebou nielen chlad, ale aj radosť. Halloweenský večierok, ktorý sme si všetci poriadne užili a tiež sme sa poriadne báli. Prinieslo to však trochu svetla nostalgickým dňom, ktorým hovoríme Dušičky. Pospomínali sme na svojich blízkych, pozapalovali sviece.

Nadišiel december. V tento čas otvoríme dvere našej školy rodičom, žiakom základných škôl a všetkým našim priateľom. Prevedieme ich našou školou, ale aj našimi úspechmi v učení. Na december sa každý z nás teší. Určite nás na jeho začiatku neobídu Mikuláš s čertom. Tí nadelia každému, čo si zaslúži. Tradične si vyzdobíme triedy, aby sme sa tu cítili ako doma. Pripravíme sa na najkrajšie sviatky v roku a odídeme na prázdniny. Všetci si musíme poriadne oddýchnuť, nabráť síl, aby sme do nového roku vstúpili plní energie, nadšenia a chuti pracovať na sebe a zlepšovať sa.

Redakčná rada.

Obsah

AKTUÁLNE

- **Exkurzia v predvianočnej Viedni**
- **Mikuláš (a ako prišiel aj k nám do školy)**
- **DOD 2016**
- **Ako si zlepšujeme čitateľskú gramotnosť**

VIASNÁ TVORBA

- **Poézia**
- **Próza (vianočné príbehy)**

ČO SA U NÁS DIALO?

- **Slávnostné otvorenie školského roka 2016/17**
- **Európsky deň jazykov**
- **Rok čitateľskej gramotnosti**
- **Deň v knižnici**
- **Najzaujímavejšie podujatie školskej knižnice**
- **Záložka do knihy spája školy**
- **Stužková 2016**
- **Imatrikulácie**
- **Návšteva zo Zlína**
- **Halloween**
- **Nemecký týždeň 2016**
- **Návšteva divadelného predstavenia v Topolčanoch**
- **Návšteva v Solčanoch**
- **Školské kolá olympiád v jazykoch**

INTERVIEW

- **10 otázok na...**

ZÁBAVA

- **Krížovky, vianočná osemsmerovka**

Deň otvorených dverí

Aj tento rok sme otvorili „dvere dokorán“ všetkým zvedavcom, aby sme im ukázali, ako to na našej škole chodí. Študenti pod vedením pedagógov privítali medzi sebou žiakov deviataho ročníka. Tento rok mal DOD veľkú úspešnosť a prišlo veľa žiakov spolu s rodičmi. Žiakom boli predstavené všetky odborné učebne. Na škole prebiehalo tematické vyučovanie, počas ktorého študenti reprezentovali študijné odbory. Žiačky 1. A triedy, pod vedením pani učiteľky Dragulovej si pripravili krátke divadlo o Snehulienke a siedmich trpaslíkoch.

Na DOD sa podieľal hlavne tím pedagógov, ktorí za pomoci študentov ukázali, čo dokážu. Žiaci mali možnosť prezrieť si galériu našich dosiahnutých úspechov, ktoré sme získali na rôznych umeleckých súťažiach, jazykových olympiádach, recitácii a športe.

Všetkým, ktorí prišli ďakujeme za návštevu a dúfame, že sa vám priestory školy páčili.

Exkurzia plná Vianoc

Čo všetko sme v hlavnom meste Rakúska tento rok videli? Hlavne veľa vianočnej atmosféry, okrem iného historické centrum, Ringstrasse, budovu parlamentu, niekdajšiu rezidenciu Habsburgovcov - zámok Hofburg, prírodohistorické múzeum, Viedenskú štátnu operu, Viedenský centrálny cintorín, zámok Belvedere a krásny historický gotický chrám svätého Štefana - Stephansdom. Na záver sme zavítali na vianočné trhy pri viedenskej staromestskej radnici – Rathaus, kde sme si vychutnávali predvianočnú atmosféru jedných z najkrajších vianočných trhov v Európe.

Svätý Mikuláš

Svätý Mikuláš patrí medzi najobľúbenejších svätcov. Napriek jeho popularite však o jeho skutočnom živote vieme veľmi málo. Narodil sa v Patare. Už v mladosti sa stal povestný svojou dobročinnosťou, ktorá ešte vzrástla, keď

sa stal biskupom v Myre.

Na základe legendy o troch chudobných dievčatách sa odvodzuje ľudový zvyk obdarúvať sa na sviatok tohto svätca drobnými darčekom. Zvyk obdarúvať deti vznikol v Holandsku a odtiaľ sa rozšíril do Severnej Ameriky, kde k nemu prisťahovalci pripojili severské ľudové povesti o čarodejníkovi, ktorý zlé deti trestá a dobré odmieňa darčekom.

Mikuláš na škole

Ani tento rok na nás nezabudol. Svätý Mikuláš s čertmi a anjelmi prišli na našu školu. Mikulášska atmosféra sa šírila po všetkých chodbách našej školy. Anjeli obdarili dobrých žiakov a tých zlých si zobrali do parády čerti. V každom z nás vládla skvelá nálada. Tento úžasný deň sa zavŕšil skvelým "koncertom" skupiny Gypsy čave. Užili sme si ho plnými dúškami a odniesli sme si plno zážitkov.

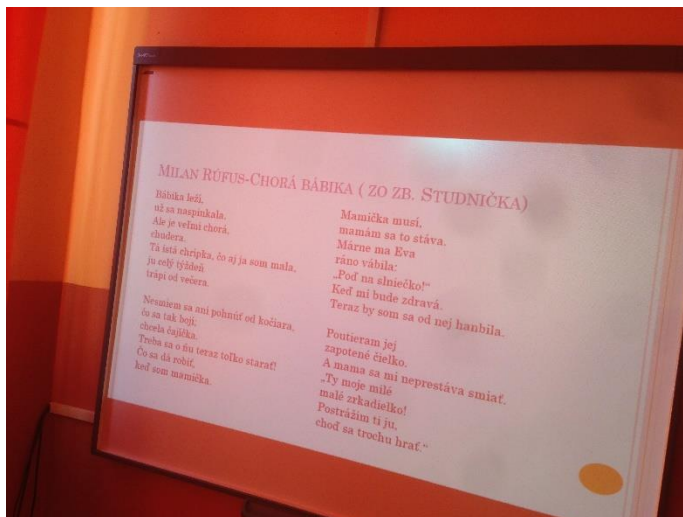

Ako si zlepšujeme čitateľskú gramotnosť

Tento školský rok je venovaný čitateľskej gramotnosti. Čítanie a čitateľská gramotnosť tvoria nevyhnutný predpoklad na rozvíjanie kľúčových kompetencií, predovšetkým kompetencie k učeniu sa, a čoraz viac sa využívajú ako nástroj na dosiahnutie ďalších cieľov v pracovnom i osobnom živote.

Čítanie aj napriek tomu, že mnohí z nás si radšej zapnú počítač, ostáva základnou stratégiou nadobúdania vedomostí, odborných znalostí. Práve z tohto dôvodu sa snažíme na našej škole túto edukačnú činnosť rozvíjať vo všetkých ročníkoch. Za pomoci modernej audiovizuálnej techniky sa snažíme porozumieť nielen slovám z textu, ale aj tomu, čo tým textom autor chcel povedať. Dôkazom toho bola aj hodina v 4. A triede, ktorá bola zameraná na čítanie s porozumením poézie súčasných slovenských autorov, ako napr. Milan Rúfus, Jozef Urban či Miroslav Válek.

Čoskoro si čítanie s porozumením vyskúšajú štvrtáci naostro v externej časti MS, a tak si ju cvičíme na hodinách pravidelne. My, učitelia sme toho názoru, že čítanie nás nielen zabáva, ale robí z nás „múdrejšie bytosti“ a plní aj funkciu estetickú. Preto by mala byť kniha našim najlepším priateľom.

Chvilka poézie

*Pohlady a kroky do neznáma v plných uličkách,
a pritom prázdne bezduché mestá, v ktorých osamotený blúdim,
sám a opustený,
ľudia kráčajú a kráčajú a nikto ma nevidí,
až raz...*

*Len jedenkrát stačil, len moment a pristúpim bližšie.
Dych sa zrýchlil ako zvony, keď odbíjajú polnoc
alebo kanóny, ktoré oznamujú čosi čo...
Rukou sa priblížim a cítiť napätie
Ako keď všetko vstúpi do jedinej sekundy.
A vtedy...*

*Stojím nad priepasťou a zároveň sa topím,
v hĺbinách čiernych snov zabudnutých zatrpknutých myšlienok dúfajúc,
že jedného dňa zahliadnem to blikajúce svetielko nádeje,
znovu a znovu a znovu a pritom viem,
že jedinou nádejou na záchranu je prebudiť sa...*

Daniel Pauček, 3. A

Vianočné príbehy

ČARO VIANOČ

S prvým vdýchnutím mrazivého vzduchu a nemeslou vločkou skrytou v dlani spoznáte, že prichádzajú Vianoce. Tlmený jas žiari nielen z preplnených výkladov, ale odráža sa i v očiach ľudí. Teplo, neha, láska... Nastal čas, keď tie najvzácnejšie city ožívajú, aby aj v dušiach ľahostajný ich prebudili zvyšky dobra, ktoré často skrývame...

Severák si už hviezda svoju veternú koledu, roztopašne kradne deťom čiapky. Vyštípané líca. Horúca červeň prebudená chladom. Nedozerne hĺbky vôd, teraz v škrupine krehkej a tajomnej zároveň. Čo sa skrýva pod hladinou? Mocná príroda si zachováva vlastné čarokrásno, čakajúce na objavenie tými, čo sú vnímaví nepolapiteľnému pôvabu zimného podvečera. Komu telo neobjíme mrazivá obruč, studená, tvrdá, naliehavá, keď všade navôkol sa predostrel hmlistý závoj mliečnobielej chumelice? Ešte vždy je tu záchrana. Svetielko v diaľke mámi, pozýva bližšie...

Získať ho nie je samozrejmé. Iskierka ľahko nepreskočí. Hrejivý pocit radosti zo stretnutí s rodinou, ten treba hľadať v sebe. Hravý plamienok má najradšej srdcia detí. Potešenie, čisté a neskalené, vpečatí drobným tvárom onen výraz, za ktorý by dospelí zaplatili pokladmi sveta. Načo siahať do vreciek, načo mince, trblietavé odlesky drahokamu? Tajomstvo Vianoc prebýva vo voňavom ihličí, šíri sa s arómou škorice, vanilky...

Dar? Z hĺbky srdca. Komu? Tým, pre ktorých stojí za to žiť. Čo? Úsmev a objatie. Bozk pod imelom dychtivým svedkom zblíženia. Kto dá viac? Ten, čo cíti na jazyku opojnú chuť medu. Kúzlo bez prútika čarodeja, bez omamných odvarov, krištáľových gulí. Všetko máme skryté v dlaniach, zbrázdnených cestičkami dotykov. Bytosti potrebujú vnímať ľudské teplo po svojom boku... Nielen v čas vianočný.

Eliška, Barborka, Miriamka

Vianočné prekvapenie

Bolo krásne vianočné ráno. Vstala som z postele a nakukla som cez zarosené okno mojej izby. Vonku bolo poriadne zima a snehové vločky zľahka padali na už zasnežený chodníček. Chvíľu som len tak pozorovala padajúce vločky, keď v tom mi udrela do nosa príjemná vôňa. Dokonca aj tá mi pripomenula, že dnes sú Vianoce. Vstala som z parapetnej dosky na ktorej som sedela a zišla som po schodoch do kuchyne, kde bola vôňa omnoho prenikavejšia. V kuchyni rozvoniavala vôňa mamičkiných vynikajúcich medovníčkov.

Pozdravila som rodičov a popriala krásny vianočný deň, v tom na mňa skočil môj malý brat, ktorý mi s radosťou hovoril, ako veľmi sa teší na hromadu darčiekov. Vystrašila som ho tým, že celý rok neposlúchal mamičku a otecka, a preto nedostane žiaden darček. Pravda bola taká, že celý rok, celých 365 dní bol poslušný ako taký baránok. Spoločne sme sa naraňajkovali tých skvelých koláčikov, ktoré rozvoniavali po celej širšej ulici. Obliekli sme sa do teplého vianočného oblečenia a šli sme sa s ockom prejsť po krásnej zasneženej cestičke. Videli sme suseda ako vešia na dom vianočné svetielka, ktoré žiarili všade naokolo, sused nám zaželal: „Krásne prežité vianočné sviatky.“ Na našich tvárach to vyčarilo úsmev, poďakovali sme a šli sme ďalej. Ako sme tak šli cestou, zastavili sme sa v našom maličkom detskom domove v našom maličkom zasneženom meste. Taktiež sme všetkým popriali krásne prežité vianočných sviatkov, nech ich obide zloba a hádky. Poďakovali sme sa za skvelú prácu, ktorú uskutočňujú naši milí vychovávatelia. Obdarili nás úsmevmi a poďakovaním. Naším ďalším cieľom bol útulok pre psíkov. Doniesli sme množstvo psieho žrádla, vyvenčili sme pár psíkov. Bola som nadšená za návštevu útulku. Ako sme odchádzali zakopla som o množstvo obojkov a spadla som do kopy snehu a pár psov sa za mnou rozbehlo a pooblizovalo mi tvár, zdvihla som sa, pohladila som psíkov rozlúčila som sa. Odchádzala som s pocitom, že som urobila niečo pre také milé stvorenia a kráčali sme domov. Doma sme sa otriasli od zimy, ohriali sme sa pri rozhorúčenom krbe a rozbehli sme sa ozdobovať stromček. Každým rokom máme stromček v zeleno-červenej farbe. Naším zvykom je, že na konci dávam hviezdicu iba ja. Všetko ostatné bolo prichystané našou šikovnou mamičkou. Zasadli sme za stôl, ktorý bol obohatený delikátnym vianočným jedlom. Pomodlili sme sa, ako každý rok a pustili sme sa do jedla.

Ako sme dovečerali štedrovečernú večeru, braček sa rozbehol k stromčeku zaplneným kopou darčiekov. Na každom darčeku bolo napísane, komu darček patrí. Dostali sme veľa krásnych a užitočných darčiekov, ktoré nám urobili neskutočnú radosť a aj keď Vianoce nie sú o darčekom, bol to krásny záver dňa. Môj braček uvidel za stromčekom dve veľké darčkové škatule. Spýtal sa: „Komu tie škatule patria?“ Rodičia povedali, nech idú bližšie a uvidia sami. V tom som zakričala plným hlasom: „Preboha, čo sa to tam hýbe?“ Rodičia sa rozosmiali a pokrútili hlavami. My sme sa na seba nechápavo pozreli, o čom tým rodičom ide. Tak som šla bližšie a uvidela som naše mená. Otvorila som škatuľu a zajačala som ešte mohutnejšie ako predtým. Neverila som vlastným očiam. Vtom zo škatule vykukla malá hlavička malého šteniatka zlatého retrievera.

Vianočný príbeh

Vianoce vo mne od detstva vyvolávajú pocit tajomna, lásku a nekonečný pokoj. Vždy som rada vdychovala atmosféru Vianoc a bolo tomu aj v ten zvláštny deň.

Túlala som sa žiariacim mestom, občas som sa pristavila pri stánku s medovníkmi a hlavne hltala som plnými dúškami čaro beloby, ktorá mi občas udrela do nosa a topila sa na mojej tvári. Zrazu som ju uvidela. Áno! Bude sa jej páčiť. Dlhovlasá blond'avá bábika sa na mňa usmievala a už som si ju predstavovala v náručí mojej dcérky, ako ju stíska pod stromčekom. Vykročila som ku stánku s hračkami. Predavač, veľmi milý a usmievavý pán mi ju podával s otázkou. „Kohože chcete potešiť? Dcéрку, neter, alebo hádam seba?“ „Asi tri v jednom,“ zavtipkovala som. Zabalil mi ju, na celofán pripevnil veľkú mašľu a ja som zatiaľ lovila a lovil, a lovila... peňaženku! Zmrázilo ma! Bože, veď som v nej mala takmer celú výplatu! Bledla som a červenala sa zároveň. Kde som ju len mohla vytratiť? Nakoniec som pochopila. Nevytratila, okradli ma. Slzy mi stekali po tvári a ja som nevládala ten prúd zastaviť. Predavač sa na mňa zamyslene a súcitne díval. O chvíľu ku mne prikrčil a povedal: „Viete čo? Keď vám dnes niekto iný spôsobil bolesť, ja vám urobím radosť. Je vaša.“

Ohromene som sa dívala na jeho usmievajúce sa oči a nevedela stráviť za taký krátky čas novú situáciu. Samozrejme, že som nechcela prijať, ale pán na tom trval. Poďakovala som sa a zobrala som si bábiku s tým, že mi dá svoju vizitku a ja mu peniaze pošlem. Na moje veľké naliehanie dal, ale myslím, že peniaze nečakal. Bolo na ňom vidno, že mi bábiku dáva zo srdca. Možno mi ani neveríte, čo bolo ďalej. Kráčala som smutná-neveselá domov a vrazila som do staršej pani. Ospravedlnila som sa a uberala svojou cestou. Naraz som začula, že niekto volá. Zastala som a otočila som sa. Pani do ktorej som vrazila mi strčila do ruky nejaký papier, na ktorom bolo napísané: prečítajte si.

Poviem vám, čítať bolo to posledné, čo sa mi v tej chvíli chcelo. V hlave som mala roj iných nezodpovedaných otázok. Doma, po absolvovaní monológu svojho zážitku som si konečne ľahla, aby som sa na to v pokoji vyspala. Pohodený papierik na stolíku mi udrel do očí, keď som sa z kúpeľne dostala do spálne.

Čítala som nádherné slová lásky. V každej vete bolo toľko pravdy! Posledný výrok bol: „...dostal si to, aby si bol šťastný, lebo niekomu na tvojom šťastí v tejto chvíli záležalo.“ Zaplavil ma naozaj taký slasťný pocit šťastia, že to neviem ani opísať. Ako niekedy stačí málo. Bola som šťastná, že ešte existujú ľudia medzi ľuďmi a to človečenstvo, čo máme v srdci nevy mrelo!

Napriek tomu, že to boli veľmi skromné Vianoce, patrili medzi tie najkrajšie, aké som kedy zažila.

Neskôr som kontaktovala príjemného predavača, chcela som mu poslať peniaze. Jeho synovec mi oznámil, že ho zákerná choroba skosila a zhruba pred mesiacom ho pochovali. Myslím, že nie som sama, ktorá na tohto človeka nikdy nezabudne.

Pri kríži som toho roku na sviatok všetkých svätých zapálila o sviečku viac a moja modlitba patrila človeku s dobrým srdcom.

VIANOČNÝ PRÍBEH

Celý rok som sa tešila na tento deň. Dnes ten výnimočný, očakávaný deň nastal. Sú to Vianoce. Ráno som sa zobudila , pozrela som sa von oknom a uvidela som celu zasneženú krajinku. Rýchlo som zobudila súrodencov a vybrali sme sa po vianočný stromček do lesa.

Kráčali sme po lese stále hlbšie a hlbšie až sme na konci lesa uvideli malú chalúpku . Išli sme tadiaľ veľakrát, no nikdy sme ju nevideli. Bolo to veľmi zvláštne. Pomaly sme sa blížili bližšie a bližšie k chalúpke. Dvere boli otvorené, a tak sme išli pomaličky dnu. Zistili sme, že v chalúpke niekto býva, ale nikto tam nebol. Bolo tam veľmi teplo. Na sedačke ležala mačka. Keď vtom niekto zaklopal na dvere chalúpky a my sme sa veľmi zľakli. Bol to vysoký, zarastený postarší muž vyzerajúci ako Santa Claus. Najskôr bol trochu nahnevaný, pretože sme mu vnikli do chalúpky. Všetko sme mu vysvetlili. Skamarátili sme sa s ním a porozprával nám svoje príbehy. Pomohli sme mu s pečením a zdobením stromčeka. Už bolo poobede. Mama nám zavolala, kde sme tak dlho. Bála sa o nás. Nevedeli sme, ako sa rýchlo dostať domov. „Santa Claus“ zavolał soby. Previezli nás nad dedinou a nad lesom a dovezli nás až domov. „Santa Claus“ povedal, že to bolo za odmenu. Za to, že sme mu pomohli s pečením a zdobením stromčeka. Prišli sme domov. Všetko sme mame porozprávali. Pomaly sa stmievalo a nastal čas na slávnostnú večeru. Pod stromčekom sme si našli veľa krásnych darčiekov.

No mama nás upozornila, že za stromčekom leží ešte jeden malý darček. S očakávaním som ho otvorila a nahlas som si ho prečítala: „Drahá Lili, ďakujem tebe aj tvojim súrodencom za pomoc v chalúpke. S láskou Santa“. V krabičke bola rolnička. Jemne som ju chytila do ruky a zazvonila. V tom sme uvideli sobov pred našim domčekom. Na saniach sedel SANTA, ale tentokrát to nebol náš kamarát z chalúpky ale skutočný vytúžený Santa Claus. Týmto sa mi splnil môj sen.

Vianočný príbeh

Zrazu som sa ocitol pred prvými dverami. Boli vianočne vyzdobené a očíslované veľkou jednotkou.

Vošiel som dnu, bol tam vianočný stromček a pri ňom postieľka. V tej postieľke ležal chlapček s obrovskými hnedými očami a veľmi sa podobal na mňa, ako keby som to bol ja, keď som bol malý. Vedľa stromčeka bola polička na ktorej boli fotoalbumy. Pristúpil som bližšie. Fotoalbumy boli očíslované od 1-5. Keďže som bol v prvých dverách, otvoril som fotoalbum číslo 1. Na fotkách bol chlapec v postieľke a moji rodičia. Počkať... nechápal som... Prečo moji rodičia? Potom som pochopil, že ten chlapec, ktorý ležal v tej postieľke som bol ja. Bol to fotoalbum z mojich prvých Vianoc. Keď som si tak pozeral naše rodinné fotky, spomenul som si aj na moju nočnú moru, ktorá sa mi snívala každé Vianoce. V tej nočnej more bolo niečo, čo sa mi podobalo na vysokého muža vo vianočnom oblečení ale bez tváre. Začal som pociťovať divný pocit, preto som vystúpil z prvých dverí. Nevedel som, kto som, prečo som tu. Vedel som len, že v prvých dverách je kus môjho detstva a môj najväčší nepriateľ, ktorého som volal Faceless. Ako som stál pred prvými dverami, na konci tmavej chodby som uvidel Facelessa. Zo strachu z neho ma nenapadlo nič iné ako vbehnúť do druhých dvier.

V druhých dverách bol zase ten istý vianočný stromček, znovu som tam bol ja, ale už som nebol dieťaťom v postieľke. Mohol som mať tak 5 rokov a sedel som pri vianočnom stromčeku a rozbaloval som si darčeky. Práve som si rozbalil jeden z nich, v ktorom bolo moje vysnívané lietadlo-vždy som po ňom túžil. Ako som sa hral s lietadlom, mama ma fotila a tú fotku vložila do fotoalbumu číslo 2. Keď som sa dohral, presunuli sme sa do mojej izby, kde ma ukladala spať. Pristúpil som k mojej posteli a počúval náš rozhovor. Mama ma

objala, dala mi pusu na dobrú noc a keď odchádzala, ticho som zašepkal detským hláskom: „ Mami, ale nechaj otvorené, prosím.“ Mama sa ma spýtala prečo. Odvetil som: „Lebo príde bubák. “ Mama si sadla vedľa mňa na posteľ, pýtala sa ma na Facelessa a ja som jej o ňom rozprával, opisoval som ho, a keď sa ma spýtala na tvár, nevedel som jej odpovedať. Samozrejme ma upokojovala, že je to len sen a že sa mi nič nemôže stať. A keď ma bude v sne strašiť, mám sa len poštipať a zistím, že to je len sen. Mama odišla a zhasla. Ja som stále stál pri posteli a díval som sa sám na seba. Nič sa nedialo, tak som vstúpil do tretích dverí. Zase som sa ocitol vo svojej izbe. Zrazu sa mi pred očami zablesklo a spomenul som si na tú noc, keď za mnou Faceless prišiel nie len vo sne, ale aj v skutočnosti. Postavil som sa do úzadia a sledoval, čo sa bude diať. Ja ako dieťa na posteli som sa len zamotal do periny a čakal, čo sa bude diať. Zaškripotali dvere od skrine a ja ako dieťa na posteli som sa roztriasol, a už som vedel, kto je tým nezvaným hosťom v mojej izbe, ale aj v mojich snoch. Ja ako dieťa na posteli som sa štipal všade po tele, no Facelass sa stále približoval k mojej posteli. Bolo mi ľúto samého seba, chcel som si pomôcť, ale nemohol som. Pamätal som si ten pocit a čo sa udeje, preto som to nechcel vidieť znovu, tak som zbabelo ušiel z tretých dverí. Za sebou som počul bezmocný plač, a to ako ku mne mama utekala a vzala ma k sebe do izby. Pamätám si, že Facelassa nemohli vidieť moji rodičia, žiadny dospelý, pretože Facelass vstupoval len do fantázie detí, a keby ho dospelí uvideli, mohli by ho zničiť. V štvrtých dverách som sa neocitol v pokoji pri stromčeku a ďalších Vianociach, ale s nezvaným hosťom tvárou k tvár. Keď som ho uvidel, spomenul som si na všetky prebdené vianočné noci môjho detstva, ktoré mi znepríjemňoval Facelass. Celý ten čas, čo som pred ním stál, som sa mu neodvážil pozrieť do tváre. Odvážil som sa ho ale spýtať, prečo ja, prečo mi znepríjemňuje každé moje Vianoce. Odvetil len: „Každé dieťa má svojho vianočného démona, ktorý zmizne až vtedy, ak sa mu

dieťa dokáže pozrieť bez strachu do tváre a závisí len na démonovi, aký strašný je. V tej chvíli som nazbieral všetku svoju odvahu, pozrel sa mu do tváre upreným pohľadom a zakričal, že už pred ním nemá strach. Facelass sa zrazu rozplynul. Ja som s hrdým úsmevom na tvári vyšiel zo štvrtých dverí. Vstúpil som do piatych, a zrazu sa mi vrátili všetky moje spomienky-ako som vyrástol, všetky pekné chvíle, a aj tie zlé. Potom som vstúpil do šiestych, posledných dverí. Ako som otvoril ožiarilo ma obrovské svetlo, a ja som sa ocitol na posteli v nemocnici. Pozrel som sa doprava, tam bolo okno a vonku všetko zasnežené. Po mojej ľavej ruke bol vianočný stromček a okolo mňa sedela moja rodina-moja mama, otec a moja priateľka. Všetci ma začali objímať, a ja som nechápal, čo sa stalo, a prečo som tu. Všetko mi vyrozprávali. Dnes je Štedrý deň a ja som cestoval autom k rodičom, no dostal som šmyk a havaroval som. Bol som v kóme. V tej chvíli som pochopil sen, ktorý sa mi celý čas sníval, pretože keby sa mi nesníval, možno by som sa nezobudil, ale keby aj zobudil, ale bez mojich spomienok z celých mojich sedemnástich rokoch života. Pochopil som, že v každých mojich dverách bol kus môjho detstva, a spolu s ním aj Facelass.

Vďaka tomu, čo sa mi stalo už prežívam šťastné Vianoce, no neviem, čo som spravil zle, pretože Facelass ma čas od času stále navštevuje, no už sa ho nebojím. Už asi nikdy nezmizne z môjho života a z mojich snov.

Vianočný zázrak

Sarah bola malé dievčatko, ktoré stratilo rodičov pri nehode. Žila v menšom detskom domove, kde strávila už niekoľko rokov. Aj keď detský domov navštívilo už mnoho ľudí, nikto si ju nechcel adoptovať. Nie preto, že by bola neslušná alebo zlá, jednoducho nikomu nepadla do oka.

Jedného dňa, presne na Štedrý deň sa vybrala sama na prechádzku po námestí. Sarah fascinovala vianočná výzdoba, ale hlavne ju zaujal obrovský vianočný stromček v strede námestia, ktorý žiaril farbami. Pri stromčeku bola menšia lavička, preto sa Sarah rozhodla, že sa pokochá tou krásou. Sadla si na lavičku a uvidela rodinu, ktorá na pohľad vyzerala veľmi šťastne a spokojne. Sarah si priała, aby tiež mala takú rodinu. Pri pohľade na dve šťastné deti sa rozplakala, pretože ona bola osamelá. Zrazu si k nej prisadol mladý muž a Sarah sa prekvapene na neho zahľadela. Oči plné sĺz hľadeli na neznámeho muža so smútkom a žiaľom. „Prečo plačeš, dievčatko?“ opýta sa neznámy muž. „Ujo, poznáte pocit, keď ste aj na Vianoce sám?“ opýta sa Sarah. „Áno, zlatko, poznám,“ povie a jemne sa pousmeje. Sarah sa pousmeje tiež a cíti, že slzy jej prestali tiecť. Domyslela si, že za to môže ten neznámy muž. „Kde bývaš, srdiečko?“ spýta sa muž. „Už niekoľko rokov žijem v detskom domove, pretože som stratila rodičov pri nehode,“ odpovie Sarah a opäť sa pri myšlienke na rodičov rozplače. Neznámy muž sa postaví z lavičky a podá ruku Sarah. Tá ju neisto prijme a spolu s mužom sa vyberú do detského domova, kde Sarah žije. Sarah vybehla do svojej izby, zatiaľ čo muž sa rozprával s riaditeľkou detského domova. O pár minút neskôr muž prišiel do jej izby a prikázal jej, aby si pobalila veci. „Prečo sa mám zbaliť?“ opýta sa Sarah s menšou nádejou v očiach. „Vianoce stráviš spolu so mnou a s mojou rodinou. Nikto by predsa nemal byť na Vianoce sám,“ odpovie muž, „mimochodom, moje meno je David,“ dodá. „Moje meno je Sarah,“ povie hanblivo. David jej podá ruku a spoločne odídu z detského domova. David ju odvezie ku svojmu domu, ktorý bol vyzdobený a žiaril na míle ďaleko. Sarah vystúpila z auta a s otvorenými ústami pozerala na vyzdobený dom, v ktorom mala bývať. Od radosti sa rozplakala, pretože už od rána si priała, aby nebola na Vianoce sama. Keď nastal čas večere, Sarah bola oblečená v slávnostných šatách a sedela za stolom. Jej adoptívna mama sa na ňu milo usmiala a keď boli pri stole všetci pri stole, pomodlili sa a začalo sa podávať jedlo. Po večeri Sarah dostala svoj prvý vianočný darček. A tým darčekom bola nová rodina, v ktorej našla svoje šťastie a dlho hľadaný domov a lásku.

Vianočné prekvapenie

Bolo krásne vianočné ráno. Vstala som z postele a nakukla som cez zarosené okno mojej izby. Vonku bola poriadna zima a snehové vločky zľahka padali na už zasnežený chodník. Chvíľu som len tak pozorovala padajúce vločky keď vtom mi udrela do nosa príjemná vôňa. Dokonca aj tá mi pripomenula, že dnes sú Vianoce. Vstala som z parapetnej dosky na ktorej som sedela a zišla som po schodoch do kuchyne, kde bola vôňa omnoho prenikavejšia.

„Ahoj mami!“ pozdravila som mamu ktorá práve ukladala na stôl čerstvo upečené koláčiky.

„Ahoj, pozri, práve pečiem, nech to mám do večera hotové, ešte dám upiecť kapra a všetko bude dokonalé,“ dokončí mama a priloží na stôl zvyšok koláčikov.

„Skvelé, dnes sú Vianoce a už sa naozaj neviem dočkať kedy uvidím darčeky!“ zvolala som .

Vianočný stromček už od včera stál v strede obývačky, no darčeky sa tam ocitnú až večer. Dívala som sa na blikajúci stromček a ani som si nevšimla, kedy prišiel otec.

„Ahojte, teda, vonku je naozaj veľká chumelica, s tým snehom to teda nebolo jednoduché,“ povedal a vyzliekol si premočený kabát.

Bolo pol šiestej večer a mama práve prestierala stôl na vianočnú večeru. Všetko bolo dokonalé, ale stále som čakala na to, na čo asi všetci-darčeky! Keď všetci dojedli, išli sme k stromčeku a pod ním bolo veľa darčiekov.

„ Ach, toľko darčiekov som nečakala,“ usmiala sa mama.

„No veru, aj ja mám toho dosť!“ pochválil sa otec.

„No a čo ty, ako sa ti páčia darčeky?“ spýtala sa ma mama. „Som spokojná, páčia sa mi“, odpovedala som. No v kútiku duše som stále na niečo čakala nevedela som, čo to môže byť, keď vtom som uvidela posledný darček schovaný za vianočným stromčekom. Pomaly som si ho pritiahla k sebe, lebo bol dosť ťažký. Nebola na ňom žiadna menovka, ani nič, len trochu pootvorená obyčajná krabica. Keď vtom z nej vyskočilo malé, huňaté, biele kĺbko rovno do môjho

náručia. Neuveriteľné, bolo to malinké šteniatko maltézskeho psíka. Veľmi som sa tešila.

„Mami, oci, pozrite sa, dostala som psíka!“ zvolala som.

„Och, to je vynikajúce, veď si ho chcela,“ odpovedala mi mama.

Šantilo a bláznilo sa v mojich rukách a ja som mala nesmiernu radosť v srdci. Pohladkala som ho po bielom kožúšku a zadívalo sa na mňa očkami ako čierne uhlíky. Keď si všetci porozbaľovali darčeky, tak sme asi všetci sadli do kruhu a obdivovali sme psíka. „Už viem, ako sa bude volať, bude to Sniežko!“ zvolala som.

„A prečo Sniežko?“ spýtala sa ma mama. „Lebo má bielu hebkú srst ako sneh!“ dokončila som s úsmevom. Celý večer sme sa hrali a bláznili až som sa úplne unavila. Boli sme všetci šťastní, že ho máme, no najmä ja. A dúfam, že s ním strávim nádherné chvíle.

Slávnostné otvorenie šk. roka 2016/17

Vzdelanie je veľký dar a bohatstvo. Práve škola je miestom, kde získavame vedomosti, učíme sa písať prvé písmenká a počítat prvé príklady. Naša škola vám okrem odborného vzdelania ponúka oveľa viac. Podporujeme výučbu cudzích jazykov, odbornú prax a mnoho iných aktivít. Škola vydáva vlastný časopis Úsmev, nadviazali sme partnerstvo so zahraničnou školou v Zlíne a taktiež sme zaviedli kompletnú digitalizáciu našej školskej agendy. Každoročne organizujeme množstvo akcií, podujatí, aktivít a taktiež súťaží, kde môžu žiaci uplatniť svoj talent a schopnosti. Svojimi úspechmi dokazujete škole, že naša snaha niečo vás naučiť, nebola zbytočná.

Tento školský rok bude dôležitým medzníkom najmä v živote našich štvrtákov. Želáme im, aby vytrvali v doterajšom snažení, aby obstáli v maturitnej skúške, ktorá ich v priebehu a na konci roka čaká.

Milí žiaci, prichádzate opäť do školy, aby ste mohli pokročiť vo svojich vedomostiach a o kúsok ďalej rozšíriť svoj obzor presne v duchu myšlienky:

„Necením si nikoho, kto nie je dnes múdrejší ako včera.“

Preto dovoľte, aby sme vám na záver zaželeli za celé vedenie školy a učiteľský zbor veľa úspechov, chuti a elánu do nových dní školského roka 2016/2017.

Svojou návštevou nás poctila aj p. riaditeľka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch, p. Mgr. Janka Krahulíková, ktorej ďakujeme za príhovor a predstavenie tejto inštitúcie našim žiakom.

26. september je od roku 2001 vyhlásený za Európsky deň jazykov s cieľom pripomenúť si jazykovú rôznorodosť nášho kontinentu s 24 oficiálnymi jazykmi a mnohými ďalšími menšinovými jazykmi a nárečiami. Tento deň má byť zároveň výzvou pre ľudí každého veku k štúdiu cudzích jazykov.

Znalosť jazykov pomáha rozvíjať vzťahy medzi krajinami, medziludské vzťahy medzi rôznymi kultúrami a zároveň ponúka možnosť ľahšie sa uplatniť na pracovnom trhu.

Rok čitateľskej gramotnosti

Národný ústav certifikovaných meraní (NÚCEM) zistil, že výsledky slovenských žiakov v matematickej, čitateľskej a prírodovednej gramotnosti zaostávajú za priemerom krajín OECD. Pokles úrovne čitateľskej gramotnosti však nie je len slovenským špecifikom, ale týka sa aj iných krajín. V tejto súvislosti sa začína hovoriť o novom fenoméne - bibliofóbii alebo o tzv. a-gramotnosti. Ide o trvalú ľahostajnosť voči čítaniu a knihám. Niektoré európske krajiny (Belgicko, Španielsko, Francúzsko, Litva, Maďarská republika, Portugalsko, Nórsko a Slovinsko) prijali na zlepšenie úrovne čitateľskej gramotnosti rôzne plány a programy. Slovensko sa pridáva tiež. Ministerstvo školstva v rámci *Národnej stratégie zvyšovania úrovne a kontinuálneho rozvíjania čitateľskej gramotnosti* pripravilo rozličné taktické iniciatívy. Vychádzalo z idey, že čítanie je pohyb myšlienok a jeho rozvoj je spojený aj s pohybom tela. Športové aktivity nepredstavujú iba pohyb s jeho pozitívnymi účinkami na telesný rozvoj a zdravie. Šport prispieva aj k prekonávaniu pohodlnosti, a teda k budovaniu vytrvalosti, cieľavedomosti, sústredenosti. Rovnako aj čítanie si vyžaduje „tréning“, pravidelnosť, sústredenosť, pozornosť a koncentráciu. Napríklad už v antickom Grécku platilo, že rozvoj duševných schopností, medzi ktoré patrí aj čítanie s porozumením, má byť harmonicky spojený s všestranným telesným rozvojom a naopak.

Počas celého školského roka bude rezort školstva na webovom sídle www.nucem.sk postupne zverejňovať praktické informácie pre učiteľov, žiakov i rodičov zamerané na iniciatívy na podporu čítania.

Deň v knižnici

„SOM ZA VÝPOŽIČIAVANIE KNÍH. KEĎ ČLOVEK KNIHU
VLASTNÍ, POVIE SI: PREČÍTAŠ SI TO INOKEDY.“

Aj v súvislosti s týmto citátom sme sa rozhodli navštíviť našu mestskú knižnicu v Topoľčanoch. Spolu so žiakmi 1. A a 1. B triedy sme mali možnosť vypočuť si prednášku na tému ZDROJE INFORMÁCIÍ. Žiaci sa oboznámili s históriou našej regionálnej knižnice, jej fungovaním a pôsobnosťou. Mohli sa prejsť po jednotlivých oddeleniach a presvedčiť sa, akým množstvom kníh môže knižnica disponovať. Mali možnosť vyskúšať si a vidieť, ako si vypožičiavajú knižky ľudia s poškodením zraku, príp. nevidiaci, ako vyzerá braillovo písmo. Pracovníčka knižnice poskytla zaujímavé informácie, oboznámila nás s chodom knižnice a rôznymi druhmi kníh.

„Najzaujímavejšie podujatie školskej knižnice“ k Medzinárodnému dňu školských knižníc

Naša škola si pripomenula Medzinárodný deň školských knižníc (24. októbra) aktivitami, cieľom ktorých bolo zaujímavou formou podporiť u žiakov dobrý a trvalý vzťah ku knihe, školskej knižnici a k čítaniu.

Všetko sa to začalo už pár dní pred akciou, keď sa v škole objavili plagáty s informáciou o pripravovanom dni v priestoroch našej školskej knižnice. Študenti v pondelok so svojimi vyučujúcimi zavítali do priestorov školskej knižnice, kde si pozreli prezentáciu o Johannovi Gutenbergovi a jeho vynáleze – kníhtlačí a dozvedeli sa zaujímavosti o svetových najzaujímavejších knihách a knižniciach.

Po teoretickej časti sme žiakom predstavili pravidlá jednotlivých súťaží, ktoré v rámci dňa absolvovali. Vyhrala trieda, ktorá mala najvyšší počet bodov zo všetkých súťažných disciplín. Ako odmenu dostal každý žiak záložku do knihy, ktorá im túto akciu mala pripomínať a možno ich aj viac motivovať k čítaniu kníh.

Dovolíme si tvrdiť, že tohtoročný Deň knižníc sa nám vydaril. Podujatie splnilo svoj cieľ a ukázalo žiakom, že čítanie a knihy majú v živote človeka svoje miesto. Už teraz sa tešíme na ďalší ročník.

Záložka do knihy

Naša škola sa tak, ako aj viaceré školy na Slovensku zapojila do známeho projektu "Záložka do knihy spája stredná školy." Študenti mali za úlohu na výtvarnej výchove nakresliť svoju vlastnú záložku, a tak dať priestor svojej fantázii. Nakreslené záložky sa posielali na inú strednú školu, ktorá zároveň svoje záložky poslala do našej školy. Pointou tohto projektu je, že stredné školy si medzi sebou vymieňajú záložky, ktoré nakreslia. Samozrejme, študenti mohli na záložku napísať okrem svojho mena aj telefónny kontakt či kontakt na sociálne siete pre prípad, že by sa študenti inej strednej školy chceli za záložku poďakovať alebo ju nejakým spôsobom oceniť. Cieľom tohto projektu je nielen rozvíjať nekonečnú fantáziu študentov, ale hlavne motivovanie študentov k čítaniu kníh, čo je dôležité nielen preto, aby zaplnili voľný čas, ale hlavne preto, aby si rozširovali slovnú zásobu. A keďže záložky sú v knihách veľmi dôležité, vymysleli tento projekt.

Študenti si záložky, ktoré stredná škola poslala do našej školy, mohli pozrieť, a potom sa tie najlepšie vystavili na chodbe školy.

Je úžasné, že sa všetky školy na Slovensku zapojili do tohto projektu a vymieňajú si svoje výtvary v podobe záložiek. Študenti môžu týmto spôsobom ukázať svoju fantáziu a tvorivosť a môžu nájsť niekoho, kto to aj ocení. Verím, že tento projekt bude pokračovať a každý pochopí, aké je krásne ponoriť sa do sveta kníh a fantázie.

Nikola Michalková, 2.A

Navždy sa zachová...

Roky očakávania, mesiace plánovania, týždne príprav a pár hodín pocitu - "tak takto sa cítia dospelí?"

...aj takto by sa dala v skratke opísať noc, počas ktorej vstúpili do sveta dospelosti a stali sa majiteľkami zelených stužiek aj naše maturantky zo 4. B triedy SSOŠ pedagogickej. Táto udalosť im bude ešte dlho pretrvávajúť v spomienkach.

Držme im teda palce, aby pred maturitnou komisiou prešli tou najdôležitejšou „skúškou dospelosti“ čo najlepšie! Veľa šťastia!

Imatrikulácie

Imatrikulácie prvákov

Každý nový školský rok sa nezaobíde bez nových a vystrašených tvári prváčiek. Nebolo tomu inak ani tento rok. A čo je úlohou tretiakov? Poriadne tie vystrašené tváre privítať

a prijať ich do nášho študentského cechu. Tento rok sme sa tejto úlohy zhostili my, žiačky 3. B. Pripravili sme pre prváčky zaujímavé a niekedy až hrôzu naháňajúce úlohy. Celý program ako aj úlohy sa niesli v štýle The Adams Family. Prváčky prekonávali úlohy rôznych druhov, od lakovania nechto so zaviazanými očami, vyberania jablák z vody až po vytiahnutie prsteňa, ktorý nám pomohli ukryť naši kamaráti, červíci.

Už vopred sme prváčkam povedali, že nič nedostanú v živote zadarmo ani len toto prijatie do študentského cechu. Myslíme si, že sme sa úlohy zhostili najlepšie ako sme vedeli a nikto neodišiel s ujmom na zdraví a nedajbože ešte na psychike. Všetci sme sa výborne zabavili. Ale čo je hlavné? Všetky prváčky sme privítali a prijali do študentského cechu našej školy.

Žiačky 3. B

Návšteva z našej partnerskej školy v Zlíne

Nie je tomu ani rok, ako sme sa vybrali do susedného Česka so zámerom nadviazať kontakt s inou pedagogickou školou v zahraničí, aby sme si my-učitelia a aj naši žiaci vymenili skúsenosti, nápady a vzájomne sa podporovali pri činnosti. Vtedy pred letnými prázdninami sme videli kus Zlína a sľúbili sme hostujúcej škole, že ich radi privítame aj u nás na Slovensku.

Z našej minulej návštevy nám zostalo v hlave veľa nápadov, ktoré by sme chceli v spolupráci so školou v Zlíne uskutočniť. Preto sme ich pozvali k nám, aby sme im ukázali „krásy Slovenska“ a najmä mesta Topoľčany. Vyučovanie prebiehalo podľa normálneho programu, avšak vedúci predmetových komisií privítali našich hostí pri okrúhlom stole v zborovni, aby sa navzájom zoznámili. Ukázali sme našim českým kolegom učebne, školu, spôsob výučby a vzájomne sme porovnávali. Myslím, že ani jedna škola sa v odbornosti a prístupe ku žiakom nemá za čo hanbiť.

Našu zahraničnú návštevu privítal aj p. zástupca primátora mesta JUDr. Milan Lisý, ktorý nám porozprával veľa zaujímavostí o histórii mesta, ukázal nám priestory mestskej radnice a aj rokovacej sály. Potom sme sa presunuli na námestie, kde nám náš kolega, učiteľ dejepisu, porozprával historické fakty o meste Topoľčany. S prázdnyimi žalúdkami a už aj vyzimení sme sa presunuli do neďalekého strediska odbornej prípravy tunajšej obchodnej akadémie, kde nám študenti spolu s p. majsterkou pripravili chutný obed.

So želaním do skorého videnia a s prísľubom výmeny ďalších osobných kontaktov sme sa rozlúčili s našimi českými kolegami a dúfame, že naše ďalšie stretnutie bude aspoň tak bohaté na nové nápady a informácie, ako terajšie.

Halloween

Halloween je sviatok oslavovaný večer - 31. októbra. Oslavujú ho predovšetkým deti oblečené v kostýmoch, ktoré koledujú a navštevujú susedov. Oslavuje sa hlavne v západnom svete, najmä v USA, Portoriku, Írsku, Spojenom kráľovstve, Kanade, Austrálii a na Novom Zélande. V týchto krajinách je daný sviatok veľmi obľúbený. Užívajú si ho najmä deti, pretože si vždy vykoledujú veľkú kopu sladkostí. Určite aj toto je dôvod jeho obľúbenosti. Pôvod má v Írsku, ako pohanský sviatok.

Na našej škole sa tiež konal Halloween. Všetci sme prišli v strašidelných maskách. Naši druháci pripravili zaujímavé a hlavne strašidelné disciplíny, ktoré realizovali v jednotlivých triedach. Mali vyskúšať našu odvahu a statočnosť. Mnohé úlohy nás naozaj vyľakali, mnohé pobavili. Nakoniec nás čakala diskotéka vo večerných hodinách, na ktorej sme sa všetci žiaci zabávali.

Nemecký týždeň 2016

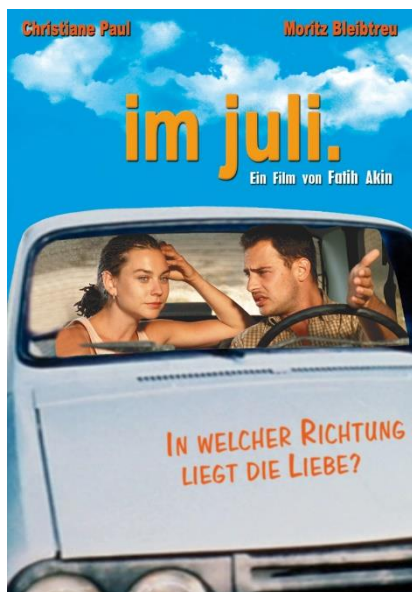
Ako aj po minulé roky, aj tento rok sme sa snažili urobiť si u nás v škole „malé“ Nemecko a podporiť tak vyučovanie, motiváciu a atraktivitu tohto cudzieho jazyka, ktorý je v rámci nášho geografického rozloženia v dnešnej dobe veľmi dôležitý.

Žiaci si tento týždeň oddýchli od klasického vyučovania a predviedli, realizovali v nemeckom jazyku to, čo ich baví a k čomu majú ako mladí ľudia blízko.

Začali sme pôvodným nemeckým filmom s názvom „Im Juli“, z ktorého sme sa dozvedeli veľa nových slovíčok, zabavili sme sa a napokon bol aj poučný pre dnešnú mládež. V rámci audiovizuálnej zábavy sme nezabudli ani na nemecké piesne v podaní Blümchen, Neny či iných nemeckým kapiel.

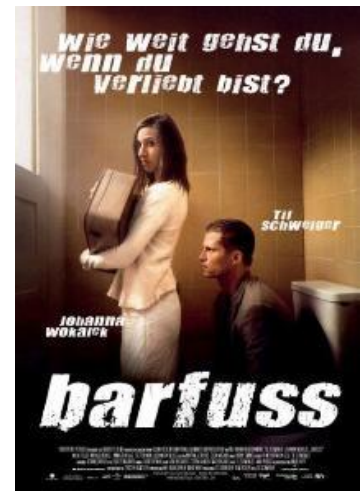
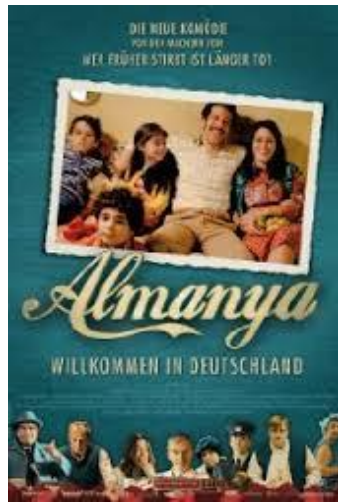
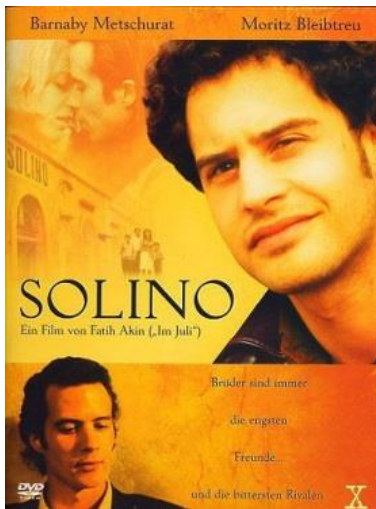
Aby žiaci neboli len pasívni, každý ročník mal za úlohu aj niečo kreatívne vytvoriť, čo súviselo s úrovňou ovládania cudzieho jazyka a preberaným učebným materiálom. Prváci nám vlastnoručne vyrobili plagáty s ich obľúbenými známymi osobnosťami, druháci zase urobili svoju osobnú „vizitku“ v nemeckom jazyku a tretiaci sa sústredili na vyučovanie formou projektu, ktorého výstupom bol náučný plagát s témou niektorej nemecky hovoriacej krajiny.

Veríme, že tento týždeň obohatil o nové vedomosti a zručnosti našich žiakov a budú sa učiť nemecký jazyk s takým záujmom, aký vyvolala už spomínaná akcia.

Nemecký týždeň - tak ktorý si pozrieme? :)

Deutsche Filme

Návšteva divadelného predstavenia

Ako inak čo najlepšie pochopiť existencializáciu drámu, ak nie priamo na javisku a vidieť originál hru od Ivana Bukovčana-Kým kohút nezaspieva... Všetci tretiaci túto hru musia povinne prečítať, avšak bola tu možnosť, vidieť hru presne tak, ako ju autor napísal-hranú, s hercami a na javisku.

Divadlo pod názvom Teatro Moliere zavítalo do nášho mesta a zahráli túto výnimočnú hru z obdobia 2. sv. vojny. Ako by sme hodnotili ich predstavenie? Napätie, 10 ľudí zavretých v pivnici starého domu, kto prvý zradí, kto sa prizná...? Situácia, v ktorej sa odkrývajú pravé ľudské charaktery, tvárou v tvár smrti sa ocitli účinkujúci a my sme zažili neuveriteľné divadelné majstrovstvo. Zároveň si túto hru budeme určite pamätať aj o rok pri maturitných skúškach, keďže je to jedna z povinných otázok.

Návšteva v Solčanoch

Dňa 25. 11. 2016 žiačky 1. B triedy SSOŠ pedagogickej navštívili dom dôchodcov v Solčanoch. Návšteva sa niesla vo veľmi príjemnej atmosfére. Pre babičky a deduškov sme pripravili program, aby sme im spestrili predvianočné chvíle. Ako prvý prišiel na rad príhovor, pár pekných slov na povzbudenie do života. Dokonca niektorých naše slová dojali k slzám. Prvá pesnička, ktorú počuli bola od Dominiky Mirgovej s názvom Nová. Ako druhá bola anglická pieseň od Christiny Perri, a ako posledné známe ľudové piesne (napr. A ja taká dzivočka, Sedemdesiat sukien mala atď.) Pri týchto piesňach si s nami starčekovia a starenky zaspievali. Zatancovali sme belgický tanec a pár dievčat im ukázalo ešte jeden ľudový tanec. Nakoniec, aby sme ich ešte viac zabavili, zahrali sme si s nimi hru bingo. Prví traja dostali od nás sladkú výhru, z ktorej boli tak nadšení, že sme sa tešili s nimi. Samozrejme, že všetci dostali ručne vyrobený darček v podobe šálky, v ktorej bol čaj a milý citát. Pri odchode nám zaželeli veľa šťastia do života. Sme veľmi radi, že sme navštívili týchto milých ľudí. Veľmi pozitívna energia z nich vyžarovala a budeme veľmi radi, ak sa tam niekedy vrátíme znovu.

Adriana Pisklákova, 1. B

Výsledky školského kola z olympiád SJL, NEJ a ANJ

Opäť sa zišli všetci milovníci jazyka, či už cudzieho alebo materinského a zmerali si sily s ostatnými spolužiakmi z našej školy. Súťažilo sa v 3 disciplínach: čítanie s porozumením, transformácia textu a ústny prejav.

A kto nás pôjde reprezentovať v krajskom kole?

Slovenský jazyk:

Za kategóriu A najviac bodov získal Daniel Pauček z 3. A a v kat. B bola najúspešnejšia Miroslava Mihoková z 2. B.

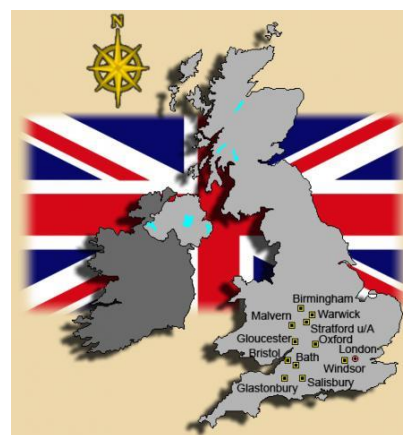
Nemecký jazyk:

V kat. 2D najviac bodov získala Magdaléna Némethová z 3. B triedy.

Anglický jazyk:

Najúspešnejšia v kat. 2D bola Silvia Turianová zo 4. B triedy.

Vítazom vo všetkých jazykoch gratulujeme a prajeme veľa úspechov v okresných kolách súťaže.

10 otázok na pani učiteľku Mgr. Máriu Galkovú

1. Ako sa Vám páči na našej škole?

Vždy som chcela učiť. Táto škola je príjemná a predovšetkým je tu skutočne príjemný aj kolektív.

2. Vaša obľúbená trieda?

Určite si neklasifikujem študentov jednotlivých tried. V každej sa nájde niečo pozitívne aj negatívne.

3. Čo ste robili pred pôsobením na SSOŠP?

Venovala som sa štúdiu na vysokej škole, popritom doučovaniu žiakov, praxi a nadobúdaniu nových skúseností.

4. Hudba, ktorú počúvate?

Nepočúvam presný štýl hudby. Počúvam to, čo ma osloví. Každopádne Hip-Hop nie je moja šálka kávy.

5. Vaše obľúbené jedlo?

Možno divná kombinácia – pizza a špenát.

6. Máte nejakú nerest'?

Moji blízki by možno vedeli zopár vymenovať.

7. Aké sú Vaše záľuby?

Rada čítam knihy a tiež sledujem nové filmy.

8. Veríte v UFO?

Verím vo všeličo. Možno existuje aj UFO ;-)

9. Čo Vás vie dobre naladiť'?

Momentálne je to pocit prichádzajúcich Vianoc. Na tie sa každý rok teším najviac.

10. Blížia sa prázdniny, a preto mi nedá sa nespýtať, aký budete mať počas prázdnin program?

Oddychovať, tráviť čas s najbližšími priateľmi, na ktorých v roku nemám veľa času.

Ďakujem za rozhovor!

Malý Miško píše Ježiškovi, čo by chcel na Vianoce pod stromček!

- Chcel by som sánky, nové značkové lyže a lyžiarky, bicykel, kolobežku, kolieskové korčule, korčule na ľad, nový LCD televízor, rádio, snowboard s výbavou, počítač, psíka, playstation, nové hodinky, autíčko na ovládanie, hry do a veľa. Ale keďže som veľmi skromný,

dial'kové štyri 3D počítača ... iných vecí. som veľmi tak tie

(TAJNIČKA – 19 písmen).

Vyškrtavanie do trojuholníka:

DREVENICA, HOSPODÁRI, KONTRASTY, NÁSLEDNÍK, PREDNÁŠKA, REPUBLIKA, SKLAMANIE, STREDISKO, STROMČEKY, TELEVÍZOR.

Vyškrtavanie do štvorca:

DENTISTA, DISIDENT, DYNASTIA, KORMORÁN, MINISTER, PEDIKÚRA, POLEMIKA, SPOTREBA, TRIBUNÁL.

Normálne vyškrtavanie:

ANTIKA, BOBOR, DOKTOR, KARTÓN, MIESTO, MODEL, OBRODA, OSLAVA, PIKOLA, POTREBA, RAMENO, REAKCIA, SLAMA, SMETIAR, STRIEDANIE, SUDCA.

Vedúci redakčnej rady:

**Mgr. Lukáš Dorušinec
Mgr. Mária Galková**

Redaktori:

**Anna Ďurechová
Daniel Pauček
Nikola Jančeková
Natália Drličková
Nikola Adamíková
Adriana Piskláková
Nikol Michalková
Eliška Slováková
Katarína Rybárová
Chiara Toráčová
Mária Fáberová
Nikola Sedláčiková
Karin Bošková
Viktória Cmarková
Kristína Turečková**

Vydáva

september-december 2016

**SÚKROMNÁ STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA
PEDAGOGICKÁ**
Tovarnícka 1641, P.O.Box 151, 955 01 Topoľčany

